

Nacionālās arhitektūras padomes sēde

2024.gada 31.oktobrī pl.15:00, KM Lielajā zālē un Teams

Protokols Nr.3/ 2024

Dienaskārtība

1.Nacionālās arhitektūras padomes priekšsēdētāja vēlēšanas.

2. Aktuālie jaunumi:

- **Arhitektūras likums (aktuālais statuss).**
- **NKMP vadītāja amata konkurss;**
- **Nacionālās akustiskās koncertzāles projekta virzība;**
- **Venēcijas biennāles Latvijas paviljona metu konkurss un citi jautājumi.**

Sēdē piedalījās: klātienē – Gatis Didrihsons, Māra Liepa-Zemeša, Brigita Bula, Dzintra Purviņa; attālināti: Ilma Valdmane, Inguna Jekale, Vija Gēme, Liene Adumāne-Vāvere, Uģis Kaugurs, Kristīne Vugule, Andris Kronbergs, Pēteris Ratas.

Sēdi vadīja: G.Didrihsons.

1.Nacionālās arhitektūras padomes priekšsēdētāja vēlēšanas.

Kā vienīgais kandidāts NAP priekšsēdētāja amatam tiek atkārtoti izvirzīts Gatis Didrihsons. NAP locekļi tiek aicināti balsot par G. Didrihsona kandidatūru.

PAR – 11 balsis;

Atturas 1 balss.

Gatis Didrihsons ir ievēlēts par Nacionālās arhitektūras padomes priekšsēdētāju.

2. Aktuālie jautājumi: Arhitektūras likums (aktuālais statuss).

Dz. Purviņa informē padomi par Arhitektūras likuma projekta virzību. Laikā kopš šā gada jūlija sākuma līdz šim brīdim ir notikušas 6 sanāksmes ar Ekonomikas ministrijas (EM) pārstāvjiem, kurā lielākoties ir pārrunāti visi EM TAP portālā iesniegtie iebildumi saistībā ar Arhitektūras likumu. Ir notikušas arī vairākas diskusijas ar ainavu arhitektiem, LAAA pārstāvjiem par neskaidrajiem jautājumiem, kas skar ainavu arhitektu sertifikāciju un reglamentāciju.

Šā gada 8.novembrī pl: 14:00 ir ieplānota tiešsaistes sanāksme ar dažādu Latvijas pilsētu galvenajiem arhitektiem par pilsētas arhitekta dienestu un pašvaldības kompetenci (likuma 6.un 7.pants) par saņemtajiem iebildumiem no Latvijas Pašvaldību savienības (LPS) un Latvijas Lielo pilsētu asociācijas (LLPA). Pēc 8.novembra sanāksmes KM organizēs sanāksmi ar LPS un LLPA pārstāvjiem.

KM tuvākajā laikā plāno organizēt arī diskusiju par Arhitektūras likumā iecerētā mākslas procenta piemērošanu publiskajās ēkās, uz kuru tiks uzaicināti Vizuālās mākslas padomes, NAP un Latvijas Dizaina padomes pārstāvji.

NKMP vadītāja amata konkurss.

G. Didrihsons informē par Kultūras ministres A.Lāces tikšanos šā gada 15.oktobrī ar Latvijas Arhitektu savienības padomes pārstāvjiem, kurā ar ministri tika pārrunāts jautājums par Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes vadītāja amata konkursu, par konkursa organizēšanas procesu un šī procesa nesasteigšanu.

Informācijai:

Atbildot uz šā gada 9.oktobrī saņemto Valsts kancelejas vēstuli Nr. 3.4.1./2024-ALVA-9-2912, ar lūgumu deleģēt Nacionālās arhitektūras padomes pārstāvi, kurš veiktu pretendentu vērtēšanas procesa novērotāja pienākumus atklātā pretendentu konkursā uz Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes vadītāja amatu, NAP ir deleģējusi arhitektu Andri Kronbergu, arhitektu biroja „Arhis arhitekti” valdes locekli, Nacionālās arhitektūras padomes locekli.

Nacionālās arhitektūras padome arī izteica priekšlikumu novērotāja statusā izvirzīt 2 arhitektus, un kā otru kandidātu izvirzīt arhitektu Reini Liepiņu, arhitektu biroja “Sudraba arhitektūra” dibinātāju un vadītāju, Rīgas vēsturiskā centra saglabāšanas un attīstības padomes locekli.

Šā gada 4.novembrī ir saņemta atbilde no Valsts kancelejas, ka neiebild pret divu novērotāju – A.Kronberga un R.Liepiņa dalības konkursa atlases procesā.

I.Jekale puda viedokli, ka ir izveidojusies sarežģīta situācija, un NKMP kolektīvā ir izskanējušas bažas par nākamo vadītāju un viņa profesionalitāti. Apzinoties lielo darba apjomu, NKMP Arhitektūras un mākslas daļas vadītāja Anna Ancāne nav piekritusi uzņemties NKMP vadītāja vietas izpildītājas pienākumus, jo strādājot Arhitektūras un mākslas daļā ir liels pienākumu apjoms, kuru nevarētu apvienot ar iestādes vadītājas pienākumu veikšanu. Jomas specifika paredz, ka vadītājam ir nepieciešams dziļas profesionālas zināšanas dažādās jomās, un svarīga ir zināšanu pārnese. Tā ir būtiska šīs iestādes vadītājam, lai nezaudētu profesionalitāti, jo nepietiek tikai ar juridisko kompetenci. NKMP ir arī kapacitātes problēmas, saskaņojamo projektu apjoms ir liels.

U.Kaugurs atzīstot, ka A.Kronbergam ir liela autoritāte, tomēr puda bažas par to, ka no NAP ir izvirzīts pārstāvis tikai konkursa novērotāja statusā (A.Kronbergs ir izvirzīts no NAP kā novērotājs).

A.Kronbergs atzīst, ka pēc tikšanās LAS padomē ar kultūras ministri ir piekritis būt par novērotāju šajā konkursa procedūrā. Viņa pienākums būs novērot, vai atlases process ir godīgs un netiek ietekmēts, lai gan bez balss tiesībām.

B.Bula ierosina, ka šis būtu īstais brīdis noformulēt padomei viedokli, uzsverot, ka konkursa žūrijā nav arhitekta, lai gan NKMP vadītāja pienākumu veikšana saistās ar būvēto vidi. Otrs jautājums – tā kā kādu laiku nebūs iestādes vadītāja līdz tiks atrasts jaunais vadītājs, būtu jālūdz J.Dambim turpināt NKMP vadītāja pienākumus.

U.Kaugurs uzsver, ka būtu svarīgi panākt, ka NAP pārstāvim būtu nevis tikai novērotāja, bet gan žūrijas locekļa statuss. Ja nav iespējams mainīt konkursa noteikumus, tad varbūt novērotājs varētu tikt nosaukts par padomdevēju.

A. Kronbergs atgādina, ka NAP uzdevums kā konsultatīvai padomei ir sagatavot un sniegt padomus KM un kultūras ministrei, un, iespējams, arī Valsts kancelejai. Atbalsta ieceri sagatavot NAP lēmumu šajā jautājumā, kas varētu būt rosinošs.

M.Liepa-Zemeša pauž viedokli, ka konkursa nolikums jau ir apstiprināts un nav pārlicības, ka to varēs tagad mainīt. Gadījumā, ja A.Kronbergs kā novērotājs konstatētu pārkāpumus, tad NAP varētu vērsties ar pierādījumiem. Ja konkurss beigtos bez rezultātiem, tad sludinot atkārtotu konkursu, žūrijā vajadzētu noteikti iekļaut arhitektu.

P.Ratas uzsver, ka NKMP nevar darboties bez vadītāja. NAP vajadzētu aicināt nodrošināt iespēju strādāt līdzšinējam vadītājam līdz brīdim, kamēr sāk strādāt jaunais vadītājs.

I.Jekale pauž viedokli, ka ņemot vērā neveiksmīgo Turaídas muzeja rezervāta vadītāja konkursa pieredzi, NKMP darbinieki ir paiduši savas bažas Kultūras ministrei A.Lācei par to, ka iestāde ilgstoši varētu palikt bez vadītāja.

Tiek formulēts viedoklis un lēmums (protokola beigās).

Nacionālās akustiskās koncertzāles projekta virzība

Dz. Purviņa informē, ka ar MK lēmumu valdība ir piešķirusi 737 354 eiro neatliekami un prioritāri veicamajiem darbiem, kuru īstenošanai vēl šogad nepieciešams finansējums, Rīgas Filharmonijas (Nacionālā akustiskā koncertzāle) projektēšanas darbu izpildei (finansējums nepieciešamo PVN nodokļu nomaksai).

G. Didrihsons stāsta, ka šobrīd notiek sarunu procedūras pārrunas ar meta autoriem. Atzīst, ka nereti, neskatoties uz politiskajiem lēmumiem, process iestrēgst ierēdņu administrācijas gaitēnos. Decembra sākumā būs gads pagājis kopš Rīgas filharmonijas metu konkursa noslēguma, bet līgums ar autoriem par projektēšanu vēl nav noslēgts. Gads ir ilgs laika periods, turklāt arhitektu birojs ir pieņēmis darbā jaunus darbiniekus ar cerību, ka tūlīt sāksies koncertzāles projektēšanas darbi. Tā ir plānošana, darbiniekiem algas ir jāmaksā un nevar gaidīt, kad atnāks liels pasūtījums. Turklāt līdztekus arhitektiem ir jāiesaista laicīgi arī inženieru komandas. Uzsver, ka atšķirībā no ierēdņiem, arhitekti nesaņem atalgojumu šajā periodā, kamēr līgums nav noslēgts.

B. Bula uzsver, ka tiem, kuri nestrādā privātajā sektorā, iespējams, nav priekšstats, ko nozīmē sagatavoties šādiem lieliem projektiem un tos saplānot. Jo tikko līgums tiek noslēgts par projektēšanas darbiem, tad arhitektu birojam projektēšanas darbu izpilde tiek prasīta strauji.

G.Didrihsons stāsta, ka arī LAS padomē Rīgas filharmonijas (Nacionālās akustiskās koncertzāles) projekta jautājums ir skatīts. Uzsver, ka gada laikā, kamēr projektēšanas darbiem paredzētais finansējums ir stāvējis kontā, projektēšanas process, ņemot vērā inflāciju, ir sadārdzinājies. Laiks ir nauda. Jautājums padomei, vai varētu rosināt politiķiem, Valsts kancelejai, ministrijām, gadījumos, ja ir jau apstiprināta lielākā daļa finansējuma, virzīties uz priekšu arī tad, ja finansējuma neliela daļa (kā Rīgas filharmonijas gadījumā finansējums nodokļiem) nav tomēr vēl atrasta. Autori ir

iesnieguši tāmi, kā nauda tiks izlietota, un nākamo divu gadu laikā projektēšanai pietiktu ar to finansējumu, kas jau ir. Diemžēl šobrīd gads ir zaudēts.

B. Bula, vai varētu rosināt, ka konkursa nosacījumos tiek iestrādāts termiņš, kad jābūt noslēgtam līgumam, jo tā ir apņemšanās arī no līguma slēdzēju puses.

G.Didrihsons rosina, vai varētu padome apdomāt un rosināt priekšlikumus, piemēram, premjerei, ka nākotnē lielajiem investīciju projektiem, kur finansējums ir jau atrasts, aicināt iepirkuma procedūrā laicīgi noslēgt līgumus, lai nesadārdzinātu procesu. Publiski tika solīts, ka līgums par Rīgas filharmonijas projektēšanu tiks noslēgts janvārī vai februārī. Ja šobrīd valsts pārvaldē tiek īstenot birokrātijas mazināšanas plāns, tad šis ir viens no gadījumiem, kas būtu jāuzlabo.

M.Liepa- Zemeša – arguments varētu būt – projektam radītie potenciālie zaudējumi aizkavēšanās dēļ.

Venēcijas arhitektūras biennāles metu konkursa rezultāti

Dz. Purviņa informē par metu konkursa „Latvijas koncepcija un īstenošana Venēcijas biennāles 19.starptautiskajā arhitektūras izstādē” rezultātiem.

Uzvarētāji ir meta autoru komanda ir SIA “Sampling”, kur metu īstenojuši dizainere un pētniece Liene Jākobsone, arhitekts Mantens Devrīnts (*Manten Devriendt*), Solvita Kārklīņa, Zane Saulīte-Zvaigzne un SIA “Nomad architects” arhitekti Marija Katrīna Dambe un Florians Betats (*Florian Betat*). Savukārt konkursa 2. vietas ieguvējs ir mets ar devīzi WAV 44 “Audiogramma” (*autori: SIA “Layercake”, komandas dalībnieki: Reinis Saliņš, Emīlija Kiseļova, Igors Malovickis un Rolands Pēterkops (“MAREUNROL’S”, Brad Nath, Ieva Glāzere*). 3. vietu ieguvis mets CKM 54, “Ne-būvēt” (*autori: SIA “Brigita Bula arhitekti”, komandas dalībnieki: Brigita Bula, Undīne Poriņa, Andris Brinkmanis, Raivis Alksnis, Rūdolfs Baltiņš, Kaspars Vanags*).

G.Didrihsons kā žūrijas priekšsēdētājs ieskicē vērtēšanas kritērijus un vērtēšanas procesu. Uzsver, ka salīdzinājumā ar iepriekšējiem biennāļu konkursiem ir pieaudzis konkursa pieteikumu skaits, šoreiz bija 10 konkursa pretendenti. Ir augusi arī iesniegto pieteikumu kvalitāte, jo visi 1.-3.vietas ieguvēju darbi bija augstā līmenī, kuri varētu labi profesionāli pārstāvēt Latvijas paviljonu Venēcijas biennālē. Uzsver, ka uzvarētāju komandas SIA “Sampling” pieteikums ir aktuāls šajā militārā apdraudējuma kontekstā, un ekspozīcijas idejai ir liels attīstības potenciāls, tieši meklējot saikni arhitektiem ar militāro, aizsardzības jomu un runājot par aizsardzības ainavu Latvijas pierobežā. Uzsver, ka būtu svarīgi Latvijas ekspozīcijai un tās vēstījumam atgādināt biennāles apmeklētājiem par tām bažām saistībā ar apdraudējumiem no mūsu kaimiņvalstīm.

Citi jautājumi

I.Valdmane vaicā Pēterim Ratas par *Riga Waterfront* projektu, kurš ir redzams daudzās reklāmās, bet ne LAS ne citviet publiskajā telpā nav dzirdamas nekādas profesionālas atsauksmes par šo projektu. Vai attīstītāji ir jau vērsušies pašvaldībā ar konkrētu priekšlikumu vai attīstības ieceri, jo šajā teritorijā ir arī detālplānojums?

P.Ratas – attīstītājiem ir lielais attīstības plāns/ virsplāns, bet tas nav oficiāli saskaņots (pašlaik–vēlmju līmenī no attīstīju puses), turklāt spēkā ir detālplānojums.

Notiek projektu saskaņošana atsevišķām ēkām blakus vēsturiskajai spēkstacijai, kas atbilst detālplānojumam. Ir saskaņots viens no ēku projektiem, kura novietojums ir plānots gar Eksporta ielu. Spēkstācijas ēka ir projektēšanas stadijā, attīstītāji piedalījās sanāsmē ar RVC padomi, kur vēlējās saņemt viedokli. Tuvākajā laikā tiks izsludināts arhitektūras metu konkurss, kura tēma ir augstuma akcenti, jo jaunā attīstības/virsplāna iecere ir nedaudz mainīt vertikālā zonējuma akcentus. Detālplānojumā ir ietverta prasība, ja tiek mainīti lokālie akcenti, ir nepieciešams arhitektūras konkurss. Novembra otrajā pusē tiek plānota paplašinātā Rīgas domes pilsētbūvniecības padomes sēde, uz kuru tiks aicināti dažādu organizāciju pārstāvji, lai izteiktu viedokļus par konkursa nolikumu.

I.Valdmane uzsver, ja ir detālplānojums, tad pie tā ir jāpieturas, tikko ir atkāpes no tā, ir jārosina grozījumi esošajā vai jāizstrādā jauns detālplānojums. Izmaiņu procesam ir jānotiek pirms sākas būvniecība, jo atsaucē ir jābūt uz spēkā esošu detālplānojumu.

P.Ratas stāsta, ka ir iecere mainīt tikai atsevišķas vietas detālplānojumā, bet nākamā gada laikā nekas nemainīsies. Šobrīd daļa ap spēkstaciju projektā lēnām virzās uz priekšu. Uzsver, ka tas ir liela mēroga projekts, ko sabiedrība vēros, bet ir pārlicība, ka viss būs kārtībā. Ja ar šo projektu izdosies sakārtot Eksporta ielas apkaimi, tad pilsētai tas būtu pienesums. Atgādina, ka šogad martā noslēdzās konkurss jaunam pasažieru terminālim Rīgas ostā – *Rīga Ropax Terminal*.
<https://ropax.lv/lv/projekts/zinas/nosledzas-metu-konkurss-jaunam-pasazieru-terminalim-rigas-osta>.

Rīga Waterfront projektā kā arhitekti strādā “Diānas Zalānes projektu birojs”, “Ēter”, un ir iesaistīts arī arhitektu birojs “Sarma un Norde” kā projekta koordinators.

B. Bula. Tā kā šis projekts tiks veidots kā milzīgs projekts, vai nav domāts izvērtēt to un paskatīties uz projektu ar distanci – “no putna lidojuma” un lūgt attīstītājiem analīzi un saprast, kāda būs Rīgas ainava un ūdens mala, kad objekts tiks īstenots? Vai Rīgai tas ir vajadzīgs, jo nav jau tā, ka visa attīstība ir vērtējama kā pozitīva.

P.Ratas uzskata, ka ekonomiskā situācija visu noliks savās vietās. Piekrīt, ka lielajā attīstības plānā šobrīd iecerētā apbūve izskatās diezgan vienvēidīga, bet attīstītāji atzina, ka tas mainīsies, jo process nebūs ātrs – pēc attīstītāju prognozēm, tie būs 10 gadi. Uzskata, ka laika gaitā tiks koriģēts arī piedāvātais saturs, šobrīd trūkst piemēram, izglītības pakalpojumu šajā kompleksā.

B.Bula vaicā, vai Rīgas pilsēta varētu definēt arī savu skatījumu un vajadzības šī projekta vīzijā, jo ne vienmēr brīvā tirgus apstākļos tiek pieņemti pareizie lēmumi. Kā liecina prakse, tad nereti, sekojot brīvā tirgus tendencēm, tiek uzbūvēti dzīvojamie kvartāli- *spoku* rajoni, kas netiek vēlāk izmantoti un stāv tukši.

G.Didrihsons atgādina, ka vēsturiski pilsētas centrā atradās baznīcas, vēlāk – kultūras objekti tika plānoti centrā. Savulaik (2006.g.) aģentūras “Jaunie trīs brāļi” projektēšanas uzdevumā Andrejsalas attīstības centrā (bijusī termoelektrostācijas ēka, TEC) bija paredzēts pasauleslavenā arhitekta Rema Kolhāsa veidotais laikmetīgās mākslas muzeja projekts, bet tagad šajā vietā, arī TEC ēkā tiek plānots lielveikals. Iepirkšanās kults – jaunā reliģija.

B.Bula – šī tendence izklausās ar vismaz 20 gadus novēlošanos. Šobrīd Latvijā un īpaši Rīgā būtu aktuāls sociālais dzīvojamais fonds. Ir skaidrs, ka investoriem tas neinteresē, toties veidojas plaša starp to, kādas investīcijas tiek ieguldītas un to, kas pilsētai ir patiešām vajadzīgs.

G.Didrihsons aicina apskatīties Andrejsalas jaunā projekta maketu, kas ir diezgan kvalitatīvi izveidots. Lielākā daļa dzīvokļu jau esot izpārdoti (potenciālais rezidenču īpašnieku sastāvs 50 % esot no Baltijas valstīm, Latvijas pārstāvji ap 30 %, un pārējie ir no Arābu valstīm). Ir risks, ka šis kvartāls varētu pārvērsties par *spoku rajonu*, jo vismaz puse iedzīvotāju uz vietas nebūs. Bet diemžēl Rīgā nav likumdošanas regulēšanas mehānismu, lai šādu situāciju novērstu. Piemēram, Amsterdamā ir spēkā regulējums, kas nosaka, ka jaunajos projektos attīstītājam ir jāparedz noteikts procents dzīvokļu par sabiedrībai pieejamu cenu un arī sociālos mājokļus. Tas garantē dzīvu pilsētu, kur ir vieta arī mazo biznesu uzņēmumiem.

P.Ratas atzīst, atšķirībā no citām pasaules pilsētām, Rīgas pilsētā pagaidām nav šādas likumdošanas sviras, kas šos procesus regulētu. Trūkst mantotās pieredzes šāda veida plānošanā, jo detālplānojuma noteikumi nosaka, piemēram, ēku augstumus, bet tas neregulē saturu. Uzsver, ka šis projekts ies lēnākā solī, un būs laiks arī šī plāna korekcijai.

G.Didrihsons uzsver, ka tomēr pastāv bažas par *Riga Waterfront* projekta arhitektonisko vīziju. Rīga pieder Ziemeļeiropai, un spēkā esošajā detālplānojumā jūtamas reģionālās arhitektūras iezīmes, kas atspoguļojas arī pilsētas panorāmā arī pie ūdensmalas. Pastāv bažas par to, vai šis projekts neizskatīsies pēc Dubaijas vai pilsētas apbūves, kas nav raksturīga Rīgai.

P.Ratas atzīst, ka attīstītāji ieklausās tajā, kas tiek teikts ekspertu padomēs, un nav novērojama pieķeršanās tikai viena veida arhitektūras stilistikai.

Dz. Purviņa vaicā, kādas ir bijušas atsauksmes vai komentāri par šo projektu RVC padomē?

P.Ratas stāsta, ka RVC padomē ir bijušas norādēs uz atsevišķām detaļām projektā, projektā ir paredzēts saglabāt vairākas lietas no industriālā mantojuma. Un arī NKMP ir saskaņojusi pirmo ēku.

B. Bula – pauž viedokli, ka dzīvokļu īpašnieki visticamāk būs bagātie klimata bēgļi, jo ir tendence, ka drīzumā Dubaijā būs pārāk karsts klimats, kas nebūs piemērots dzīvošanai.

Dz. Purviņa vaicā, vai būtu iespējams Rīgas pilsētas arhitektu dienestam plašāk skaidrot un komunicēt par *Riga Waterfront* projekta attīstību, par notiekošo procesu, lai kļiedētu neskaidrību un informācijas trūkumu citiem arhitektiem un plašākai sabiedrībai, kura seko līdzī Andrejsalas attīstībai.

P.Ratas piekrīt plašākas komunikācijas nepieciešamībai, bet uzskata, ka būtu pareizāk, ja attīstītāji paši prezentētu savu ideju.

G.Didrihsons padomes aicinājums ir nodot *Riga Waterfront* attīstītājiem priekšlikumu par iespēju projekta vīziju komunicēt plašākai gan arhitektu, gan citu nozares profesionāļu un interesentu auditorijai. Vienlaikus atgādina, ka attīstītāju *Riga Waterfront Development* birojā ir trīs Andrejsalas attīstības maketi, un ikvienam interesentam ir pieejama informācija.

NAP Viedoklis un lēmumi /31.10.2024 sēde.

1.Nacionālā kultūras mantojuma pārvaldes (NKMP) vadītāja amats ir ar augstu atbildības pakāpi – vadīt un pārraudzīt kultūras mantojuma nozari, kas īsteno valsts politiku un kontroli kultūras pieminekļu aizsardzībā, veic kultūras mantojuma

apzināšanu, izpēti un pieminekļu uzskaiti un nodrošina ilgtspējīgas vides attīstību vēsturiskajā mantojuma teritorijā visā Latvijā. Vienlaikus NKMP vadītājam ir jāpiemīt arī kompetencei labi orientēties laikmetīgās arhitektūras un dizaina attiecībās ar kultūras mantojumu, labi izprast mūsdienu kultūras mantojuma vērtības, filozofiju un to integrēšanu esošajā likumdošanas regulējumā, kā arī atbilstošu jaunu tiesību aktu veidošanā. Nacionālās arhitektūras padomes ieskatā NKMP pārejas periodā nevar palikt bez vadītāja. Stingri aicinām nepieļaut šādu bez-vadības situāciju, par kādu uzskatāma arī tāda, kurā ir iecelts iestādes pagaidu pienākumu izpildītājs ar plašām pilnvarām, bet bez atbilstošām profesionālām kompetencēm. Tāpēc iesakām pagarināt NKMP vadītāja Jura Dambja pilnvaru termiņu līdz brīdim, kad konkursa rezultātā būs atrasts amatam atbilstošs kandidāts, un būs iespēja pārņemt pienākumus tieši no Jura Dambja.

2. Apzināties, ka šo amata konkursu organizē Valsts kanceleja, un ir jau spēkā esošs amata konkursa nolikums. Tomēr situācija, kad tiek meklēts vadītājs iestādei, kuras darbība lielākoties saistīta ar arhitektūras un pilsētplānošanas jautājumiem, bet vērtēšanas komisijā nav neviena šīs jomas speciālista (arhitekta), rada bažas par spēju izvērtēt konkursa pretendenta kompetences tieši no profesionālās (arhitektūras, pilsētplānošanas, kultūras mantojuma) perspektīvas. Tas var radīt lieku spriedzi sabiedrībā un arī mediju vidē, ko varam jau novērot pēdējā laikā. Tādēļ aicinām rast iespēju papildināt žūrijas sastāvu ar Latvijas Arhitektu savienības un Nacionālās arhitektūras padomes pārstāvjiem (-i), lai nodrošinātu žūriju ar profesionāliem ekspertiem no arhitektūras un pilsēt būvniecības jomas, un vienlaikus mazinātu bažas sabiedrībā par NKMP vadītāja amata konkursa procesa demokrātisku, caurspīdīgu un profesionālu norisi.

NAP priekšsēdētājs
Protokolēja:

G.Didrihsons
Dz.Purviņa